

Ds Richard Vissinga

Lieve Gemeente van Jezus Christus,

ATK: 7 juli 2013

Een aantal jaren geleden vroeg iemand aan de predikanten of zij heel kort en kernachtig zouden kunnen aangeven, waar het volgens hen in onze gemeente op aankomt.

Zoals het elektronicaconcern Philips als slogan gekozen heeft: Let's make things better.

En zoals op de website van de Protestantse Kerk in Nederland staat: Geloof, hoop, liefde.

Hoe zou je heel in het kort kunnen aangeven waar het in de beleidsnotities van de afgelopen jaren en in de dromen, die jullie dromen op aankomt?

Toen, in die bijeenkomst zijn de woorden GELOVEN IN ENSCHEDE geboren. U vindt ze in de linkerbovenhoek van de voorpagina van Kerk & Stad.

GELOVEN IN ENSCHEDE – dat is meer dan een open deur die we intrappen.

Geloven, kerk-zijn en Enschede, de stad, het centrum en de wijken, die horen onlosmakelijk bij elkaar. Die kunnen niet zonder elkaar. Geloven speelt zich niet alleen af in de binnenkamer of in een kerkgebouw, maar overal waar mensen zijn. Er is een voortdurende en doorgaande beweging van binnen naar buiten en van buiten naar binnen. Kerk en Stad horen bij elkaar. De kerk is gericht op de stad.

Hoe krijgt dat geloven in Enschede concreet vorm? Hoe ziet dat er uit?

We denken aan de kerkdiensten zoals ze in onze wijkkerken worden gehouden. Maar ook aan de bijzondere diensten en vieringen, zoals in de OGH, de Eschpoort en de kapel van het ziekenhuis.

En aan de vespers op de koopzondagen, aan de vieringen in de Grote Kerk, zoals vanmiddag in het kader van de multiculturele markt in de binnenstad een multiculturele vesper.

We denken aan gemeenteleden, die elkaar rond een Bijbelgedeelte of een catechismus opzoeken en daarover in gesprek gaan. Of die elkaar op een heel andere manier op een zondagmorgen willen ontmoeten. Diversitas zijn we dat gaan noemen. En aan gemeenteleden die zich inzetten voor de Voedselbank, als vrijwilliger koffie en thee rondbrengen in een verzorgingstehuis, in een buurthuis in de wijk contacten leggen en onderhouden met buurt- en bondgenoten.

Binnen en buiten gaan hand in hand. Geloven doen we niet alleen op zondag, maar ook door de week. En niet alleen op zondag in de kerk, maar ook door de week op ons werk, in ontmoetingen en contacten.

Jezus vergelijkt zijn leerlingen met zout en licht. Zout moet niet in een potje blijven zitten, maar naar buiten. En licht moet niet ergens onder worden gezet, maar volop kunnen stralen.

Jezus stuurt zijn leerlingen er op uit, de wereld in.

Tegenwoordig noemen we dat de apostolaire en missionaire roeping van de kerk. Gewoon gezegd: kerk naar buiten.

De lezing van vanochtend vraagt onze aandacht voor de extraverte kant van de kerk. En de kernvraag daarbij is: waar zendt God de kerk naar toe?

Wij kijken wat nauwkeuriger naar de vertelling van de uitzending van de tweeënzeventig leerlingen uit het Lucasevangelie.

Wat klinkt dat nuchter: afwijzing is heel goed denkbaar, maar het is ook goed mogelijk dat de helende en herstellende kracht van God doorwerkt in de huizen en bij de mensen die opgezocht worden.

Het gaat niet om de kerk waar Christus al te vinden is en waar mensen moeten worden binnengehaald. Het gaat om mensen, die zich door Christus aangesproken weten, hem vertegenwoordigen, aangewezen zijn op de gastvrijheid van anderen.

Wat opvalt is dat de heilzame aanwezigheid van God bij mensen thuis te ervaren is.

Jezus kiest er niet voor om mensen naar een afgezonderde ruimte te roepen om hen daar hun zonden te vergeven, te genezen, te zegenen of hen terug te geven aan God en aan elkaar.

Er staat ook niet dat hij mensen oproept zich bij de leerlingen aan te sluiten.

Jezus zendt mensen voor hem uit met de woorden: 'Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: Vrede voor dit huis! Als er een vredelievend mens, letterlijk een kind van de vrede woont, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij jullie terugkeren. Blijf in dat huis, en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt.

Liefde doen, dát is hier het parool en dat vindt 'aan huis' plaats.

Het huis is hier de veilige plek, waar mensen tijd inruimen om te eten en te drinken, waar zij gasten ontvangen en waar zij in staat zijn om hun gasten te geven wat hun toekomt.

Maar het is ook de plek waar zij ziek kunnen zijn, zowel lichamelijk als psychisch. Daar bereikt Gods Rijk de mensen en heeft het een heilzame uitwerking.

Er is een beweging die van Jezus uitgaat én bij mensen in hun alledaagse leefwereld binnenkomt.

Hier worden mensen niet geroepen naar een plek buiten hun dagelijkse bestaan, maar opgezocht in hun eigen wereld: precies waar ze zorgen hebben en vragen, vreugden en geneugten zoals eten en drinken. Maar ook waar ze hopen te herstellen van hun ziekten en spanningen en van wat hen depressief, angstig of wanhopig maakt.

De uitgezonden worden gezonden om deel te nemen aan hun wereld. Wie zich verzameld wist, wordt er op uitgestuurd.

Wie contact met God uitstraalt, mag dat licht laten schijnen waar het nodig is.

In hun ziekte, hun nood, isolement of chaos worden mensen gebracht onder het beslag God, van zijn tegenwoordigheid die leven geeft. Zij worden opgezocht. De leerlingen worden een kanaal van Gods liefde. Jezus vindt het nodig dat er mensen zijn die de werkingssfeer van Gods liefde vergroten. Mensen die van binnen naar buiten gaan.

Deze uitgezonden zijn de handen en voeten van Jezus. Ze vertegenwoordigen hem in woord en daad.

Jezus acht mensen in staat om integere, betrouwbare boodschappers te zijn.

Hij zendt hen als lammeren onder de wolven. Daarmee laat hij zien hoe kwetsbaar, klein, zwak en speels de boodschappers van de liefde zijn. Deze boodschap kan niet anders gebracht worden dan door kwetsbare, kleine, zwakke en speelse mensen.

Zij brengen een onvoorwaardelijke toezegging van vrede. Mensen worden in het eerste contact niet aangesproken op hun tekort, zonde of gebrek. Ze worden niet bekritiseerd of aangevallen op hun levensstijl of levenskeuzes. Ze worden niet veroordeeld. Integendeel. In de vredeswens klinkt aanvaarding. De ander is de moeite waard.

Opvallend is de aansporing om te eten en te drinken, want de arbeider is zijn loon waard.

Een maaltijd is bij uitstek een plek voor gesprek. Daar is verbondenheid in het samen genieten van het goede van het leven.

Mensen kunnen genezing vinden van hun ziekten en verwondingen. De uitgezondene komen niet alleen.

Jezus komt in het spoor van zijn vertegenwoordigers mee. Zijn aanwezigheid werkt helend.

Jezus bereidt zijn leerlingen er op voor dat ze ook afgewezen kunnen worden. Niet iedereen zit te wachten op Gods liefde. Waar die liefde geen kans krijgt liggen kwaad en geweld op de loer. Wie de stem van de andere kant niet wil horen, gaat zelf bepalen wat goed is en wat kwaad.

De tweeënzeventig worden in tweetallen uitgezonden. Dat roept de vraag op naar bondgenoten, partners, maatjes, mensen om mee samen te werken en samen op te trekken.

Zo hebben ze zich laten uitzenden, deze tweeënzeventig. En al die uitgezonden daarna. Willibrord, Bonifatius, Plechelmus. Zo heeft de boodschap van Gods liefde ook ons bereikt. En zo worden wij uitgezonden. In onze stad, in onze wijk.

Wat wij leren van het evangelie van deze zondag is, dat mensen niet eerst naar een kerkgebouw hoeven te komen, laat staan 'lid van de kerk' moeten worden om door Jezus aangesproken en aangeraakt te worden.

In het alledaagse leven, op het werk en in de contacten doordeweeks kunnen mensen door andere mensen die iets van Jezus vertellen en laten doorstralen, daarvan opknappen.

Het gaat om de praktijk van het leven en van elke dag en om verbinding met mensen in hun concrete levenssituatie.

Iemand gebruikte voor het kerkgebouw de aanduiding 'huis van aanbidding en zorg'.

Uit dat huis van aanbidding en zorg gaan mensen naar buiten om vrede aan te zeggen, vrede voor de stad, vrede voor het land, vrede naar lichaam en ziel. Een kerk of een kerkplek is geen doel in zichzelf, maar staat in dienst van het Koninkrijk van God.

GELOVEN IN ENSCHEDE – misschien kunt u zich een beetje voorstellen dat juist die woorden gekozen zijn om heel kort en kernachtig aan te geven waar het in onze gemeente op aankomt.